

[Ohr. Hansen.]

som er beregnet til godt 4 000 Kr. pr. Spilleaften, saa vil det blive saadant noget som 140 000 Kr. om Aaret. Det er jo en stor Sum, der gaar ind i Lejen. Og jeg er heller ikke klar over, om Radiofonien skal betale Varmen. Hvad den angaar, har jeg et Overslag fra 1923, som det kongelige Teater udarbejdede til det daværende Udvalg, et Budget, hvori det oplyses, at Varmen vilde koste det nye Teater 20 000 Kr. om Aaret. Hvis det skal lægges til, kommer vi altsaa op paa en Leje af 260 000 Kr. aarlig. Men Ministeren kan jo oplyse, hvorledes dette forholder sig.

Ministeren siger ogsaa i sine Bemærkninger til Lovforslaget, at det bliver nødvendigt at faa forandret det gamle Teater, men udtaler, at den Sag ikke er naaet saa langt frem, at han kan stille noget Forslag derom. Jeg forstaar, det er, fordi Sagen er kommet saa hurtigt, at han ikke har naaet at faa det undersøgt; men jeg antager, at det vil komme frem, naar Udvalget bliver nedsat, og saa faar vi Lejlighed til at se, hvorledes de Forandringer vil blive; thi naar Ejeren kommer og stiller Fordringer, maa Lejeren dog se, om det er forsvarligt efter den Leje, der kræves af ham. Den højtærede Minister siger endvidere i sine Bemærkninger, at for saa vidt Forslaget gennemføres, vil det medføre en Balanceforbedring paa 479 000 Kr. Ja, det vil vel omtrent blive noget lignende det Budget, som jeg har liggende for mig, fra 1923, udarbejdet af Teatret. Det Teater, som den Gang skulde bygges, var ogsaa paa 1 200 Pladser. Man regnede den Gang med $\frac{3}{4}$ besat pr. Aften, ingen forhøjede Priser og ingen Dobbeltpriser, og saa mente man, at Budgettet vilde kunne holde. Og det regnede man den Gang til 1 120 000 Kr. foruden 85 000 Kr. i Garderobeindtægt og 15 000 Kr. i forskellige Tillæg, dels ved en Chokoladebod og forskellige Ting, der var paa Teatret, i alt 1 220 000 Kr. Jeg vil, medens jeg er ved det, sige, at der er blevet skrevet saa forfærdelig meget, og saa er der blevet sagt: Ja, men saa skal der saa meget Mandskab til, og det bliver frygtelig dyrt! Nej, vi havde vort Budget den Gang, og jeg synes, det var rigeligt; alene til Administrationen var der afsat 50 000 Kr., til Kapelpersonalet 200 000 Kr., og saadan helt ned igennem, saa der var Udgifter paa op ved 1 Mill. Kr. Men ikke desto mindre kom vi til det Resultat, at det nye Teater vilde give et Overskud paa 604 000 Kr. Men dertil skulde føjes først 63 000 Kr.; thi man regnede ved det nye Teater med, at

man skulde have de samme Maskinfolk; hvad enten man arbejdede paa gammeldags Maner, eller man fik det gjort ved Maskinkraft, mente man, at det maatte kræve lige stort Personale. Men det er naturligvis ikke rigtigt. Naar man indfører Maskineri, behøver man ikke lige saa meget Personale. Man regnede med, at det Mandskab, man havde, skulde kunne betjene det hele; og man regnede saa med et Overskud paa 663 000 Kr. Naar den højtærede Minister nu siger, at det vil give en Forbedring af 479 000 Kr. paa Budgettet, kommer det maaske nogenlunde til at passe; Priserne er vel noget lavere nu end den Gang.

Vi gik trøstigt med til Forslaget den Gang; thi derved vilde vi komme ned paa et Tilskud fra Statens Side af ca. 400 000 Kr. Jeg tror ogsaa, at hvis det blev grebet fornuftigt an, vilde Staten kunne nøjes med det, ja, endnu mindre; det er min Overbevisning. Venstres Ordfører (Chr. Søgaard) sagde: Trods det, at vi faar denne Forandring, er jeg angst og bange for, at der vil blive for stort et Underskud; der maa Københavns Kommune saa betale. — Jeg tror slet ikke, det behøves. Det er min Overbevisning, at hvis det hele bliver grebet fornuftigt an, skal man nok klare sig. Men naar vi har de to Ting: Dobbeltscenen og Magasinforsholdene i Orden, og naar dernæst Varmeanlægget er blevet tidssvarende indrettet, mener jeg alligevel, at det er noget, vi behøver. Og det er dette, at vi maa have en anden Drift paa Teatret. Det gaar ikke at drive Teatret i Fremtiden paa den gamle Maade; nej, der maa tages fat. Saa faar vi det, som Personalet sagde til os, da vi havde tilkaldt det i dette Udvalg; de sagde: Lad være med at kritisere os, saa længe vi ikke har ordentlige Arbejdsmuligheder og Arbejdsro. Den Dag, vi faar det, saa skal vi vise, at vi baade vil og kan arbejde. Den Dag da dette Projekt gennemføres, tror jeg, der vil blive Mulighed for at drive Teatret saaledes, at der ikke behøves noget stort Tilskud. Jeg har syslet med den Tanke, at Teatret blev drevet paa samme Maade som Radiofonien, saaledes at en Bestyrelse stod til Ansvar for Ministeren i Stedet for, at Teatret nu har med en Embedsmand at gøre. Jeg tror ogsaa, at man bør have en Driftsleder, som har med alt det udvendige Arbejde at gøre, og saa en teknisk Leder, der tilrettelægger Sagerne.

Nu spurgte Venstres ærede Ordfører (Chr. Søgaard): Er København stor nok til to Teatre? Man ser jo, hvorledes det er galt snart med det ene Teater, snart med